

Чверть століття творчому тріо

Пісні у виконанні співаків Леоніда Давидюка, Миколи Угрини та баяніста Леоніда Деменка незмінно викликають захоплення в повних залах глядачів ось уже 25 років. Вечір з нагоди ювілею під красномовною назвою «Мелодій крила лебедині» вкотре підтвердив популярність і потужний творчий потенціал цього самобутнього тріо талантів.

На вечір-зустріч з митцями в міський будинок культури «Залізничник» прийшли їх колеги-культпрацівники, друзі, рідні, численні шанувальники української пісні, майже заповнивши просторий зал. Як зазначила у вступному слові ведуча Марія Біжнюк, два з половиною десятиліття тому тут відбувся перший блискучий виступ тріо й відтоді кожна поява його на сцені супроводжується бурхливими оплесками залу. Саме рідна земля наділила цих чоловіків ще в юності непересічними музичними талантами, аби вони натхненно славили край і незалежну державу. Тож першою злетіла над зібранням пісня «Україно кохана» на слова Дмитра Луценка. Згадують славу дату - 125-річчя заснування міста Сарни, твори про яке займають чільне місце в репертуарі артистів, і наступний виступ присвятили районному центру.

Ведуча розповідає про непростий шлях до визнання Леоніда Деменка. Майже півстоліття тому, в 1961-му, розпочав навчання в дитячій музичній школі по класу баяна, відтоді не розлучається з цим інструментом. Навіть під час строкової військової служби в місті Бердичів був акомпаніатором вокального ансамблю. У тій же частині служив майбутній композитор Віктор Торчик. Після демобілізації Леонід здобув вищу освіту, викладав у музшколах Степаня, Клесова, Кричильська, Любикович. Одночасно працював у БК «Залізничник», побував з гастролями у складі художніх колективів у Львові, Чопі, Лунінці, інших містах. Сьогодні Леонід Деменко майстерно акомпанує народному аматорському ансамблю «Намисто», колективам РБК. Донька Ірина пішла батьківською професійною стежкою - художній керівник вокального гурту «Мереживо», викладає в музичній школі. Вона тепло привітала рідну людину, на честь тріо гурт проспівав пісню на музику Віктора Торчика «Горяночка».

А от Леонід Давидюк зростав у мальовничих Бутейках, після школи навчався в Дубенському культосвітньому училищі, потім - служба в Радянській Армії, де організовував свята, концерти, був ротним заспівувачем. Демобілізувався та керував клубним закладом у Великому Вербчому, згодом районним Будинком культури. З агітбригадою, тоді найкращою на Рівненщині, об'їздив усю область. У дуєті з Володимиром Печинським співак здобув заслужене визнання та популярність на Поліссі. У 1985 році за плідну творчу працю Леонід Володимирович удостоєний Грамоти Президії Верховної Ради УРСР. Нині його душевно привітали з ювілеєм дружина Галина, син, невістка й онуки. З репертуару радянських часів тріо виконало пісні «Ти любов моя» та «Куди відправляються поїзди».

Затим лине розповідь про третього ювіляра – Миколу Угрини.

Культпрацівник у другому поколінні, родом з Івано-Франківщини, зі співочої багатодітної родини. Після школи навчався в Дубенському культосвітньому училищі, служив в армії аж на Далекому Сході, там деякий час керував військовим оркестром. Після повернення на Рівненщину, закінчив інститут культури, відділ хорового диригування. У 1985-му очолив колектив Будинку культури «Залізничник», а дружина Надія трудилась там художнім керівником. Долучився до дуету Печинського–Давидюка й виникло тріо співаків, яке прославилось виконавською майстерністю не тільки в Сарнах, а й на сценах Києва, Рівного, Львова, у сусідніх країнах Білорусі та Польщі. З 1992 року й донині Микола Угрин опікується народним аматорським вокальним ансамблем «Намисто». Надія Угрин у вітальному слові побажала чоловіку міцного здоров'я, успіхів, подякувала долі за зустріч з коханим і щастя бути поруч у житті та в художній творчості.

Дует співаків і маестро Леонід Деменко стали дипломантами обласного огляду-конкурсу козацької пісні, нагороджені багатьма грамотами, подяками. Чарівний виступ «Намиста» - і начальник відділу культури РДА Наталія Чорна зі сцени дякує митцям за великий доробок, достойний приклад відданості професії, на якому вчать молодші колеги. Одна з них - Зоя Федорчук - зазначила, що ансамбль «Намисто» - наче друга сім'я, ювіляри з нею пережили добрі й сумні часи, цих струнких чоловіків, справжніх народних артистів шанують, люблять, чекають їх концертів. Поетеса прочитала вірш, присвячений творчому тріо.

Про свої перші кроки на сцені та науку метрів згадав і художній керівник хореографічного гурту «Журавка» Сергій Галушко, а його вихованці гарно станцювали «Тарантелу», а згодом - «Ча-ча-ча». Поетично висловили захоплення пісенним мистецтвом Леоніда Давидюка, Миколи Угрини та Леоніда Деменка літератори Тетяна Корнійчук, Раїса Бричкова, Надія Свищевська, ветеран сцени Едуард Кардаш, співак Вадим Дидюк. А відома поетеса Валентина Петренко сказала: «Ваша творчість – частина і мого життя. Пишеться легко, коли знаєш, кому адресовані віршовані рядки. Захоплююсь вами, нашими поліськими талантами! Яке жіноче серце не затремтить під ваш неповторний спів..?» Наче у відповідь на щире освідчення тріо виконало пісню на її слова та музику Віктора Торчика «Люблю я свою Україну».

Твори різних епох, на рідній і російській мовах, чимало з них написані місцевими авторами, які піднесено співали ювіляру, чергувалися з вітаннями бібліотекарів, вихованців підліткового клубу «Юність», завідувачки історико-етнографічним музеєм Раїси Тишкевич, однокласників Леоніда Деменка - Валентини Тушаковської та Любові Мовчан, представників міської влади. Ветеран журналістики Георгій Александрович до своїх добрих побажань додав кожному з тріо грамоти від районної організації Партії регіонів. У завершальній частині вечора-зустрічі присутні стоячи оплесками пом'янули й покійного Володимира Печинського. Перед заходом ювіляри відвідали його могилу, поклали квіти до підніжжя пам'ятника. Від молодшого покоління виконавців виступила солістка Марина Караванська,

чудово акомпанував Леонід Кобилінський.

Вечір-зустріч з нагоди 25-річного ювілею тріо талановитих митців став справжнім святом для численної аудиторії шанувальників пісні. Її співатимуть, нею захоплюватимуться, мелодій крила лебедині підхоплюватимуть кожного, хто цінує і любить українське, поліське так, як Леонід Давидюк, Микола Угрин і Леонід Деменко. Нових успіхів і многая літа вам, маестро!

Петрук А.